

at naar Venstre stillede sig, som det gjorde, var det, fordi man ikke vidste Besked med Forholdene, fordi man ikke kendte, hvilken uhyre alvorlig Bolignød der var adskillige Steder i vort Samfund. Jeg ønsker ikke, at man skal danne sig sin Mening om Venstres Stilling til denne Sag paa et saa fuldkommen forkert Grundlag. Til det ærede Medlem Hr. Simonsen og andre ærede Medlemmer, som forundrer sig over Venstres Stilling, vil jeg sige, at naar man nu gennem 6—7 Aar har bygget med Støtte fra Stat og Kommune, med direkte Tilskud, med Prioritetsgaranti, med Imødekommen af ethvert fornuftigt Andragende, enten det kom fra Enkeltmand, eller det kom fra en Kommunalbestyrelse eller en Boligforening, og de ærede Medlemmer saa i Dag, efter disse Aars Praksis paa dette Omraade, staar og siger, at Bolignøden faktisk er værre end nogen Sinde, saa er det det mest oplagte Bevis paa, at den Vej, vi hidtil har fulgt, ikke fører ud over Vanskelighederne. Der har jo indtil sidste Nytaar ikke været nogen Begrænsning af den Støtte, der paa dette Omraade kunde ydes, der har indtil Nytaar ikke fra noget Partis Side været taget nogen Begrænsning af, hvor meget Indenrigsministeriet maatte gaa til i Prioritetsgaranti. Naar man trods dette vil mene, at Vanskelighederne paa dette Felt er næsten større, end de har været nogen Sinde, saa er det en god Illustration til, at det ikke er den rigtige Vej, man her er inde paa. Jeg føler mig overbevist om, at selv om man fortsatte denne Virksomhed gennem en Række Aar endnu, vilde man indenfor vort Samfund kunne finde adskillige Eksempler paa Mennesker, der boede under Forhold, der sundhedsmæssig set ikke var tilfredsstillende. Og med Hensyn til den Stilling, mit Parti har taget, vil jeg sige, at vi har jo, som jeg allerede har nævnt, den mest afgjorte og bedste Motivering for denne Stilling deri, at der paa intet Tidspunkt gennem den Aarrække, hvor man fra alle Sider har været enig om at søge at bøde paa Bolignøden, har været en saa gunstig Situation for den private Foretagsomhed med Hensyn til at overtage Fremstillingen af Boliger, som der er nu. Derfor vil jeg sige til den højtærede Minister og de ærede Ordførere, som staar her og siger til den private Foretagsomhed, den private Kapital, der eventuelt vil lade sig interessere i Byggeforetagender, at de kan ikke magte Opgaven endnu, og de vil ikke magte Opgaven endnu, det hele vil gaa i Staa, at jeg synes, det var langt bedre, hvis man var enig om at opfordre dem til at søge at

afløse Staten og Kommunerne paa dette Omraade snarest muligt (*J. Chr. Jensen*: Det nytter ikke!). Nej, jeg er fuldkommen klar over, at det nytter ikke, saa længe to eller tre Partier siger, at Opgaven ikke kan løses, uden at Stat eller Kommune giver den ene Prioritet i Byggeforetagendet. Der er ingen, der er blind for, at dette, at vor Papirvaluta nu igen praktisk talt er i Pari, netop paa Boligbyggeriets Omraade har en meget afgørende Indflydelse. Man erkender, og det skal erkendes, at vi gennem det Prisfald, det sidste Pristal fremkaldte, stærkt har nærmet os den Tilstand paa Boligbyggeriets Omraade, at den Leje, der skal betales, kan forrente Omkostningerne ved Bygningens Opførelse. Dette Niveau vil og skal komme til Stede, naar vor Krone har naaet Pariteten og har givet sig Udslag i Prisniveauets Tilpasning derefter. I Gaar noteredes Kronen til ca. 97½, og der er nu for Tiden ikke nogen vigende Tendens i Kronekursen. Derfor bør der ogsaa, ikke mindst, naar man drøfter Boligsøgsmålet fra denne Plads, lyde en Opfordring til alle dem, der er interesserede i Byggeforetagender, enten som Forhandlere af Byggematerialer eller repræsenterende Arbejdets Udførelse, at de søger at tilpasse sig hurtigst muligt efter det Kroneniveau, vort Samfund nu har, for derigennem at yde deres Bidrag til at naa sunde Forhold paa dette Omraade. Det er det eneste, man i denne Forbindelse kan bebrejde Venstre, at det vil søge at gøre forstaaeligt, at dette Tidspunkt er inde nu. Det er det eneste, man fra de andre Partiers Side med nogen som helst Ret kan bebrejde Venstre, for alle de andre Partiers Ordførere saavel som den højtærede Indenrigsminister siger jo Gang efter Gang, at man stiler imod samme Maal. Men naar man gør det, skulde man vel ogsaa være i Stand til at indrømme, at der er mange Ting, der taler for, at dette Maal er langt nærmere, end man f. Eks. fra Regeringspartiets Side vil indrømme.

Den højtærede Minister bemærkede i sin første Svartale til mig under Omtalen af de ledige Lejligheders Antal, at dette var i hvert Fald ikke en Gang saa stort, at det skaffede en rimelig Reserve. Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at foreløbig har jeg ikke noget Haab om en Reservebeholdning af ledige Lejligheder, men jeg har blot stillet de to Ting overfor hinanden, det Antal husvilde, man stadig maa notere, og et vist Antal ledige Lejligheder, som man har haft konstant gennem det sidste Aars Tid. Baade det ærede Medlem Hr. Pitzner og det ærede Medlem Hr.